

Vážení čtenáři, milé čtenářky,

všechny Velikonocích moc zdravím, doufám, že jste si během svátků jara odpočali, případně se potkali se svými blízkými! Jsem ráda, že se i dnes čtete Bez obalu! Letos už popatnácté...

Silně rezonujícím tématem poslední doby se stalo především rušení poboček České pošty ve městech. Už nyní se asi nikomu z nás občas nevyhnulo nepříjemné čekání ve frontě při čekání na poštu. Místo toho, aby se situace zlepšila, budeme přitom od července, kdy Ministerstvo vnitra vedené Vitem Rakušanem plánuje zrušit 300 poboček České pošty a propustit tisíce lidí, čekat ještě mnohem déle. A v mnoha případech to také budeme mít na poštu dál. Pojďme se podívat na několik čísel k tomu, jak moc se v některých městech zvedne počet obyvatel na jednu poštu. Na příklad v takovém Berouně zruší vnitro jednu ze dvou dosavadních poboček. Zatím co doposud byl osmnáctitisícový Beroun rozdělen na dvě pošty obsluhující cca 9 tisíc lidí, počet obyvatel spadající na zachovanou poštu se nyní zdvojnásobí a celé město bude obsluhovat jedna pošta. A takových smutných případů je daleko více. Stejným způsobem se zdvojnásobí počet obyvatel na jednu poštu na Kladně, ještě daleko horší bude přitom situace v Kutné Hoře, kde zruší tři ze čtyř dosavadních pošt a počet obyvatel na jednu poštu vyletí z necelých pěti tisíc rázem na devatenáct. Jediná pošta zůstane i dvaadvacetitisícovému Sokolově, přes dvacet tisíc lidí na jednu poštu bude připadat v Mostě, Chrudimi či Havlíčkově Brodě, v Hodoníně a Šumperku pak toto číslo vyletí v obou případech z šesti na téměř 25 tisíc lidí na jednu pobočku České pošty. Smutnými rekordmany se pak stávají Kroměříž a Orlová, kde pracovníci na přepážkách budou mít na starost přes 28 tisíc obyvatel.

A jak se pošta do této zoufalé situace dostala? Základ destruktivní transformace pošty spočíval ve vyčleňování ziskových služeb z České pošty a jejich privatizace s tím, že pošta má zajišťovat jen služby ekonomicky ztrátové, navzdory státem nařízenému drastickému zdražování poštovních služeb. Běžní poštovní zaměstnanci patřili mezi nejhůře placené, o jejich časté šikaně poštovním managementem s královskými platy nemluvě, a pošta místo proto zisku vykazovala ztráty a dluhy. Zdražování poštovních služeb v Česku bylo přitom drastické. Zatímco za minulého režimu – a ještě krátce po jeho pádu – stálo odeslání běžného pohledu 50 haléřů a běžného dopisu po Československu 1 korunu, od 1. února 2023 stojí odeslání základního pohledu a dopisu po České republice 23 Kč, tj. tyto základní služby zdražily 46x, resp. 23x. To je mnohonásobně nad inflaci cen, která činí asi 700 % roku 1989, resp. ceny se zvýšily asi 7x. Služba zvaná běžný balík byla navíc k 31. 12. 2022 zrušena. Zákazníci, trhněte si nohou! Tak by se dal stručně a slušně charakterizovat přístup státu k poštovním službám.

Nicméně problém je ještě hlubší, než by se mohlo zdát. Současná pravicová vláda v případě České pošty totiž postupuje stejně hloupě, jako s daněmi a opatřeními, která dopadají na občany. Tedy – bere peníze tam, kde nejsou, místo toho, aby se zaměřila na místa, kde jsou. A takové zlaté vejce má mimochodem i Česká pošta. Donedávna se jmenovalo Poštovní spořitelna, než tuto značku zcela pohltila ČSOB. Česká pošta má totiž uzavřenou s ČSOB smlouvu na poskytování bankovních služeb. Už v roce 2010 si někteří uvědomovali, jak nevýhodná smlouva to pro ztrátovou Českou poštu je (FOTO). Jedinečná situace se tak naskytl v roce 2017, kdy se jednalo o tom, zda smlouvu prodloužit. Tehdy vládla ČSSD s ANO a KDU-ČSL a sociálně demokratický ministr vnitra a místopředseda téže strany Milan Chovanec měl jedinečnou příležitost s tím něco udělat. Za prvé mohla ČSSD splnit svůj předvolební slib – tedy že zřídí státní komerční banku. Vzhledem k tomu, že to u sociální demokracie s plněním slibů nikdy nebylo moc horké, měl Milan Chovanec ještě druhou možnost, a to vyjednat mnohem lepší podmínky pro státní podnik Česká pošta. Ostatně v této věci ho interpeloval již na počátku roku 2017 tehdejší poslanec KSČM Ivo Pojezný. A jak to dopadlo? Ministr vnitra Chovanec

z ČSSD posvětil prodloužení smlouvy s ČSOB o 10 let až do roku 2028. ČSOB, která sice byla založena Čechoslováky, ale již dlouhou dobu má jiného – zahraničního – vlastníka, a to belgickou skupinu KBC, tak získala velmi výhodné spojení, neboť díky Poštovní spořitelně získala přístup k více než 2 milionům klientů (ve srovnání s necelým milionem, kteří byli kmenovými klienty ČSOB). Jen pro informaci – Česká pošta inkasovala dosud za Poštovní spořitelnu od ČSOB necelé 2 mld. korun ročně, ale výdělek ČSOB z tohoto podnikání činí dle střízlivých odhadů minimálně trojnásobek. Ztráta České pošty se v posledních letech pohybuje mezi 1 a 2 mld. ročně, ale díky jejím službám vydělává soukromý zahraniční subjekt minimálně 4 mld. korun ročně čistého. I žák základní školy si umí tato čísla vyhodnotit. Jen si dovoluji připomenout, že o zřízení státní komerční banky za využití České pošty se snažila KSČM i v rámci tzv. tolerančního patentu za vlády ANO a ČSSD, ale ani jedna z těchto stran o zřízení českého bankovního ústavu v rukou státu neměla zájem.

Velmi často je nyní propíraná také role opozice, a to především v souvislosti s otázkou, zda skutečně využívá všech zákonných mechanismů k tomu, aby občany České republiky bránila před asociální politikou pětidemolice, nebo zda opozici hraje jen tzv. na oko. Nerozumím tomu, jaký smysl má v očích poslanců ANO aktuální předložení návrhu o státním referendu, když je jasné, že jej hlasy koalice aktuálně smetou ze stolu. Když ale mělo ANO spolu s hlasy ČSSD reálnou možnost svými hlasy podpořit opakovaně předkládané návrhy KSČM, referendu se bránilo zuby nehty. Chápu – je snazší z opozice předstírat, že něco chcete pro lidi udělat, než se skutečně do něčeho pustit. Jen pak celá ta hra na hodnou opozici na straně lidí působí trochu komicky. Mimochodem, myslím, že kdyby v roce 2018 prošel náš návrh na referendum, v situaci stávajícího marasmu by určitě našel uplatnění.

Co mě čím dál víc děsí je pokračující a postupující stigmatizace některých skupin obyvatel, pouze na základě jejich názorů, postojů a přesvědčení. V první linii zde po boku vlády jako obvykle stojí angažovaní umělci a sportovci. Za hodně nepovedený vtip považují zvýšené vstupné pro levicově zaměřené studenty na výstavu Davida Černého, který se zřejmě snaží v mladých lidech vyvolat pocit, že mít sociální citění je něco špatného. Není divu, že je u nás levice v takovém stavu, v jakém je, když i umělci podporují narativ, že jde takřka o sprosté slovo. O místo v čele Komise sportovců Českého olympijského výboru přišel také pětibojař David Svoboda. Ten navíc musel na kobereček k ministryni Černochové, kde mu bylo důrazně vysvětleno, co smí a nesmí říkat. A co že si vlastně dovolil Svoboda říct? „*První obětí v každém válečném konfliktu je pravda, máme spoustu informací, někdy protichůdných.*“ Nechám na vás, zda jde o výrok, který do veřejného prostoru nepatří. Nicméně boj naší vlády za jednu jedinou pravdu podle mě Svobodova slova jedině potvrzuje.

Pozornost mnoha Evropanů, a zvláště Čechů, je upřena směrem ke konfliktu na Ukrajině, což je pochopitelné vzhledem ke geografické blízkosti tohoto konfliktu i ke klíčové roli, kterou hraje v zahraniční politice České republiky. Ovšem to by nemělo zejména média dělat slepým k vývoji v jiných částech světa. A zkresluje to i vnímání reality některých našich diplomatů, například bývalého generálního konzula v Petrohradě Vladimíra Votáčka, který před několika dny v televizních Událostech při konfrontaci s bývalým ministrem zahraničí Janem Kavanem prohlásil, že válka na Ukrajině je největším zločinem od konce 2. světové války. Votápek přitom zcela ignoroval počet obětí války ve Vietnamu, kde odhady jsou mezi 1,5 milionu až 3,8 milionu lidí, dále asi 650 000 obětí americké invaze do Iráku nebo přes 400 000 mrtvých v Sýrii či více než 100 000 zabitých (včetně desítek tisíc dětí) v Jemenu, kde další miliony čelí choleře a hladomoru.

O zprostředkování míru mezi Ukrajinou a Ruskem se již delší dobu snaží mj. Turecko, které v těchto dnech navštívil ruský ministr zahraničí Sergej Lavrov a 27. dubna se tam očekává i přilet prezidenta Vladimíra Putina. Oficiálně půjde o zahájení provozu první turecké jaderné elektrárny, která je financována ruským Rosatomem. Lavrov se rovněž zabýval vztahem Turecka k Sýrii a k Arménii a

pochopitelně i válkou na Ukrajině. Turecký prezident Erdogan si k nelibosti USA přeje společnou fotku s prezidentem Putinem před klíčovými prezidentskými i parlamentními volbami v Turecku, které proběhnou již 14.května. Domnívá se, že jeho snaha prosadit mírové řešení na Ukrajině by mu mohla pomoci v očích voličů, které znepokojil laxní přístup jeho vlády k dopadům nedávného zemětřesení, které připravilo o život asi 50 000 obyvatel. Kurdskou část obyvatelstva, která čelí velkým represím, tím samozřejmě nezíská.

Předpokládám, že i Fialova vláda zaregistrovala velký diplomatický úspěch Číny, které se podařilo obnovit diplomatické vztahy mezi Saúdskou Arábií, mimochodem velkým spojencem české vlády, a Iránem, naopak velkým nepřítelem naší vlády. Konec nepřátelství mezi sunnitskými Saudy a šíitskými Iránci má okamžitý dopad na válčení v Sýrii a v Jemenu, kde obě země podporovaly soupeřící strany. Čínský diplomatický průlom nejen zvýšil vliv Číny v celém regionu, ale významně oslabil mocenské postavení USA a i Izraele. Čína posílila svůj vliv, na úkor USA, i zlepšením svých obchodních vztahů, jak s Ruskem, tak i s Iránem. Mnozí pozorovatelé přiznávají, že se blíží doba, kdy mnohé země začnou jako svou hlavní zahraniční měnu používat čínský juan místo amerického dolaru. Snad si toho všimnou i ti čeští politici, kteří dnes ohrožují obchodní vztahy českých firem s Čínou zbytečně hlasitou a ostentativní podporou Taiwanu, a to navzdory proklamované politice „jedné Číny“, k níž se hlásí prakticky všechny členské státy OSN. Čína se jistě stane jedním z vlivných zprostředkovatelů příměří mezi Ukrajinou a Ruskem, jak ji k tomu nedávno vyzval i francouzský prezident Emanuel Macron. Česká republika, která nyní označila Čínu jako svou bezpečnostní hrozbu, se tak dostane do větší izolace.

Odkaz na aktuální video naleznete zde: <https://www.youtube.com/watch?v=EejDjEoegIA>

Těším se na setkání s Vámi

- už ve středu 12. dubna od 16:30 v Třebíči (Švabinského 47 – Dům zahrádkářů) a
- následně ve čtvrtek 13. dubna od 15:00 ve Svitavách (Dr. Milady Horákové 501/25 – budova OV KSČM).